

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η'

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 620

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

✱

Έν Αθήναις, 24 Μαΐου 1892

✱

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Έν Αθήναις	φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις.	8.50
Έν τῷ ἐξωτερικῷ	φρ. χρ. 15.—
Έν Ρωσίᾳ.	ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀλεξάνδρου Δουμά, υἱοῦ: ΑΝΕΥ ΚΑΡΔΙΑΣ.— Γεωργίου
Πραδέλ: ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ, δραματικὸν μυθιστόρημα μετὰ εἰκό-
νων. — Ἐδμόνδου δὲ Ἀμύτς: ΙΣΠΑΝΙΑ. — Catulle
Mendès: Η ΒΑΠΤΙΣΤΙΝΗ, διήγημα.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμ-
ματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς
ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν θα-
ναίων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ (ΥΙΟΥ)

ΑΝΕΥ ΚΑΡΔΙΑΣ

Καὶ ἐγερθεὶς ἐνεδύθη χωρὶς νὰ εἶπῃ τίποτε διὰ τὴν αἰτίαν
ἣτις τὸν ἠνάγκαζε νὰ ἐξυπνήσῃ τόσον ἑνωρίς. Εἰς τὰς πέντε
καὶ ἡμίσειαν ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ Ἰουλίου. Ἦτο ἐπὶ τό-
που εἰς τὰς ἑξὶ παρά πέντε λεπτά. Ὁ στρατηγὸς ἔφθασε σχε-
δὸν ταυτοχρόνως, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ. Ὁ ἱππότης
ἔχασματό καὶ καθ' ὃν χρόνον οἱ μάρτυρες προσεποιούντο, ὅτι
ἐπλήρουν τὸ ἕτερον τῶν πιστολίων, ἐκάθισε παρὰ τὴν ρίζαν
δένδρου καὶ ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς, ἵνα κερδίσῃ ὕπνον ἐνὸς
λεπτοῦ.

Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὑποπτεύσῃ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶχεν
ἔλθῃ ἐκεῖ διὰ μονομαχίαν μέχρι θανάτου.

Ὁ Ἰούλιος ἐμέτρησε τὰ πέντε βήματα, ἐσημείωσε δύο
γράμμάς καὶ πλησίαζων τὸν φίλον του,

— Προσπάθησον νὰ ἐκλέξῃς τὸ πλῆρες, εἶπεν.

Ὁ κ. Διλλὸ ἠγέρθη καὶ ἔλαβεν ἀνεξέταστως τὸ ἓν ἐκ τῶν
πιστολίων. τὰ ὅποια ἐκράτει ὁ ἱατρός. Ὁ στρατηγὸς ἔλαβε
τὸ ἕτερον.

Ὁ ἱππότης ἠρώτησε, ποῦ ἔπρεπε νὰ τοποθετηθῇ.

— Ἐδῶ, εἶπεν ὁ Ἰούλιος, καὶ τὸν ἐτοποθέτησεν ὁ ἴδιος.

— Πεῖς θὰ πυροβολήσῃ πρῶτος; ἠρώτησεν ἀκόμη.

— Σαῖς, τοῦ εἶπεν ὁ ἱατρός, εἰσθε ὁ προσβληθεὶς.

Ὁ ἱππότης ἔκαμε σημείον εὐχαριστήσεως καὶ ἔτεινε τὸν
βραχίονα, ἵνα σκοπεύσῃ, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ αἰ-
φνίδιον χάσμαμα.

— Συγγνώμη, κύριοι, ὅτι ἔχασμῆθην τόσον πολὺ, ἀλλ'
εἰμαι πεθαρμένος ἀπὸ τὸν ὕπνον.

Καὶ ταυτοχρόνως ἔσυρε τὴν σκανδάλην τοῦ πιστολίου του,
τοῦ ὁποίου μόνον τὸ καπσοῦλιον ἀνεφλέχθη μετὰ ξηροῦ θό-
ρύβου.

— Ἰδοῦ, εἶπεν, ὅτι ἐξέλεξα τὸ χειρότερον.

Καὶ ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς ἄνθρωπος, ὅστις κοιμᾶται
ὄρθιος.

Ὁ στρατηγὸς ἔτεινε τὸν βραχίονα.

— Θὰ ἀποθάνετε, κύριε, τῷ εἶπε διὰ σβαστρῆς φωνῆς.

Ὁ κ. Διλλὸ δὲν ἀπεκρίθη τίποτε.

Ὁ στρατηγὸς ἔσυρε τὴν σκανδάλην ἄνευ ἀποτελέσματος.

Ὁ ἱππότης ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς.

— Θὰ ἐπαναρχίσωμεν, κύριοι; ἠρώτησεν.

— Ὁχι, εἶπον οἱ μάρτυρες, ἡ τιμὴ ἱκανοποιήθη.

— Τότε θὰ κοιμηθῶ ἐκ νέου, εἶπεν ὁ κ. Διλλὸ, καὶ ἐπανε-
λαβε, χασμώνμενος περισσότερον παρ' ἄλλοτε τὸν ἑρόμεν τῆς
ἐπαύλειος.

Ὁ ἱατρός, ὁ στρατηγὸς καὶ ὁ Ἰούλιος τὸν ἠκολούθησαν.

— Ἐχάσαμεν, εἶπον οἱ δύο πρῶτοι εἰς τὴν μαρκεσίαν, εἶνε
παράδοξος ἄνθρωπος.

Καὶ ἀφηγήθησαν ὅτι ἔλαβε χώραν.

Μετὰ τὸ πρόγευμα ὁ στρατηγὸς ἐπλησίασε τὸν ἱππότην
καὶ ἐνώπιον πάντων τῷ εἶπε:

— Κύριε, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς δικαιολογήσω τὴν χθεσι-
νὴν σκηνὴν καὶ νὰ σὰς ἐξηγήσω ἐκεῖνο, ὅπερ συμβαίνει ἐν-
ταῦθα πρὸ δύο ἡμερῶν. Ὁ φίλος ὡμῶν μὰς ἐβεβαίωσε, ὅτι
ἦτο ἀδύνατον νὰ σὰς συγκινήσῃ τις. Ἡ βαρωνίς, ὁ κύριος
Καριλλὰ καὶ ἐγὼ ἐστοιχηματίσαμεν νὰ εὕρωμεν μέσον, δι'
οὗ νὰ συγκινήθῃτε. Σὰς ζητοῦμεν συγγνώμην διὰ τὰ μέσα,
τὰ ὅποια μετεχειρίσθημεν καὶ πρὸς ἀνταμοιβὴν σὰς παρακα-
λοῦμεν νὰ μὰς ἐξηγήσετε πῶς συμβαίνει εἰς τὴν ἡλικίαν σας
νὰ εἰσθε ὑπεράνω τῶν συγκινήσεων, αἵτινες ταράττουσιν ἀ-
κόμη ἡμᾶς τοὺς γέροντας.

— Θέλετε ἀπολύτως νὰ τὸ μάθετε;

— Ναι.

— Δὲν θὰ μὲ πιστεύσετε, ἂν εἶπω τὴν ἀλήθειαν.

— Εἶνε λοιπὸν ἀπίστευτον;

— Ἐγὼ τὸ εὕρισκω ἀπλυστάτον, ἀλλ' ὁ κόσμος δὲν εἶνε
ὅπως ἐγώ.

— Ἀς τὸ ἴδωμεν.

— Δόσετέ μου τὴν χειρὰ σας.